

Tannbehandlingstilbudet til pleietrengende:

Svar til Bjørn Horgen Ellingsen

Problemstillingen er beskrevet i forrige nummer av Tidende og føyer seg inn i rekken av eksempler som tyder på at pleietrengende tilbys et dårligere tannbehandlingstilbud enn de fleste andre.

Fylkestannlege Bjørn Horgen Ellingsen er kritisk til å bruke kasuistikken som eksempel, men bekrefter samtidig at den er representativ for behandlingen av pleietrengende pasienter. Når man ser bort fra denne dobbeltkommunikasjonen er hovedspørsmålet mitt besvart: Eksempelet viser hvor lista ligger for denne pasientgruppen, og det ser ut til at Ellingsen er fornøyd med nivået.

Mange pleietrengende er i en situasjon hvor alder og helse innebærer en begrenset livslengde. Det er ikke vanskelig å tenke seg at mange behandlingsmuligheter som for eksempel implantatbehandling vil være unødvendig belastende for denne pasientgruppen. Men generelt er livskvalitet og god oppfølging fra helsevesenet både medisinsk og odontologisk, viktig for mennesker i denne fasen av livet også. Da pasienten besøkte meg og sin offentlige tannklinikk var hun ikke så syk at brobehandling som erstatning for 14/15 burde unngås. En

omfattende sanering, som fylkestannlegen nevner, var aldri aktuell behandling fra min side og heller ikke ønsket fra pasient/pårørende. Pleietrengende/pårørende må kunne være trygge på at helsevesenet stiller opp og behandler sykdom selv om pasientens livslengde er begrenset. I dette tilfellet var pasienten til konsultasjon i mars 2009, broen ble sementert april 2009, og hun gikk bort i mai 2010. Det er feil når Ellingsen påstår at det gikk noen måneder mellom behandling og pasientens død, og kommentaren som fylkestannlegen avslutter svaret med er etter min mening ganske usmakelig.

Ellingsen mener vi må akseptere og leve med faglig uenighet. I dette tilfellet ønsket pasient/pårørende å fjerne to vitale, nedkarierte pre-molarer og erstatte dem med en bro. Behandlingstilbudet ved hennes tannklinikk var profylakse og oppfølging av tannpleier. Et slikt behandlingsopplegg er etter min mening faglig feil og ikke innenfor akseptabel faglig uenighet. Riktig behandling var å få røttene ekstrahert, luken lukket med en bro og deretter tilby profylaktisk oppfølging. Ellingsen mener tilbudet om profylakse alene «hverken er vanskelig å forklare eller forstå». Det er jeg uenig i, og

det er etter min mening galt av Ellingsen å forsvare en slik pasientbehandling.

Dette og liknende tilfeller viser at de pleietrengende fortjener en diskusjon om tannbehandlingsnivået både i Tidende og andre fora. Hvilke retningslinjer eksisterer, og er vi som fagpersonell og pårørende fornøyd med dagens situasjon? Vi bør ta den diskusjonen uansett om fylkestannlegen er interessert eller ikke.

*Bjørn-Olav Engebretsen
bjorn-olav.engebretsen@c2i.net*

Fylkestannlegen i Oslo/direktør for tannhelsetjenesten Oslo KF, Bjørn Horgen Ellingsen, har besluttet å ikke svare på innleggene. Red.anm.

Du kan kommentere alt du leser i Tidende på nettet.
www.tannlegetidende.no